

ПРОФ. Б. ГАВРИЛИШИН ЗАВЕРШИВ СТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ІНСТИТУТУ В КИЄВІ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — «Молодь України» і «Радянська Україна» подали у травні обширні вістки та інтерв'ю з відомим українським громадським діячем економістом і директором Міжнародного інституту менеджменту у Швейцарії проф. Богданом Гаврилишином.

У них подано, що 18-го квітня ц.р. в Києві завершилися переговори між Міжнародним інститутом в Женеві й Інститутом Економічної Академії Наук УРСР для створення подібного Міжнародного інституту менеджменту. Інститут має почати діяти вже при кінці бieżучого року, буде сам себе фінансувати і спершу прийме на курси 50 осіб. Участь у курсах може брати громадянин кожної країни світу, який має вищу освіту і три роки практичної роботи та оплатити собі науку. Викладами будуть інтернаціональні знавці менеджменту, а викладавими мовами буде українська, російська і англійська.

Обов'язки директора того інституту буде виконувати

Олег Г. Білорус, заступник директора Інституту Економіки АН УРСР, а головний Надзвичайний радник проф. Б. Гаврилишина. Він був головним ініціатором цього проекту і про нього він між іншими справами також говорив в обох розмовах з Я. Рубаком в «Радянській Україні» і Ганною Стеців у «Молоді України». Так як перше інтерв'ю зосереджується на справах ділових і чисто економічних, так друге, Г. Стеців, нарізніше і більш особисте, характеризує проф. Гаврилишина як людину повну привязаності до рідної землі і описує його відвідини у колись рідній хаті на Тернопільщині саме в час як там мешканці прощали в останню дорогу теперішнього господаря. В обох розмовах для преси проф. Б. Гаврилишин підкреслює, що створення Міжнародного інституту менеджменту в Києві він хоче присвятити рідній землі і що він хоча вже не раз побував в Україні хоче далі і далі тут приїждати в Україну, без якої, як каже, «мене нема».

О. Криса грав з великим успіхом у Клівленді

Клівленд. — В суботу, 3-го червня ц.р., відбувся в Клівленді незвичайно успішний концерт українського скрипаль Олега Криса, якому американська преса нещадно похвалює при цій нагоді.

У щоденнику «Плейн Ділер» — музичний критик Вільям Солсбери пише дослівно: «Великий дебют О. Криса в Клівленді позначився надзвичайним концертом в театрі коледжу в Пармі».

Рецензентка особливо захоплена виконанням твору сучасного композитора із СРСР Альфреда Шіттке, що його він написав для О. Криса п.н. «Паганіні», який скрипаль виконав, з понадлюдським чуттям і так прегарно, що слухачі просто зачепилися за захоплення. Не менш позитивно оцінює вона також сонату для скрипки і фортепіано українського композитора Бориса Лятошинського та її виконання О. Крисом і його дружиною Тетяною Чекіною із «Великим відчуттям».

Першу сонату Бетговена і третю Брамса для скрипки — традиційний репертуар. В. Солсбери хвалить також у виконанні О. Криса як приклад дорозлого і незвичайного мистця.

Цікаві і не менш прихиль-

ні завваги у цій рецензії щодо відношення скрипаль до публіки. Вона пише, що концерт, який спонзорували три українські організації — молодеча Плат, хор «Дніпро» і З'єднані Українські Організації Клівленду, слухала дуже численно зібрана публіка, яка не складалася із знавців музики. Але, — як описує вона, — коли незвична публіка почала бити браву після першої частини сонати Бетговена і О. Криса піднесеним смичком звернув її увагу — усі учасники далі слухали цілу важку програму просто із запертим відходом і нагородили мистця такими теплими та бурхливими оплесками і квітами, що він відплив наддодатком із композицій Паганіні і Сібеліуса.

ВИСТАВКА КАРТИН ПРОДОВЖЕНА

Нью Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці повідомляє, що виставка картин Олександра Костецького, гостя з Києва, продовжується до 25-го червня ц.р. Виставка проходить в галерії ОМА, 136 Друга авеню, і є відкрита в будні від 6-8-ї вечора, в суботу і неділі від 1-ї до 4-ї вечора.

Появилася книжка про Белз і Белзьку землю

Нью Йорк. — Тут, цього року, з видавництва Об'єднання Надбужанців вийшла 165-сторінкова історична монографія Теофіла Костюка п.н. «Белз і Белзька земля». У підзаголовку ще пояснення: від найдавніших часів до 1772 року. Зредагувала це видання Надія Олійник.

У передмові від Об'єднання Надбужанців, між іншим сказано: «Надіємося, що українська громадськість зі ширим задоволенням прийме це видання як засіб зміцнення до українського права до всієї Надбужанщини: старшому поколінню для пригадки, молодшому — для вивчення історичних фактів, а майбутнім нащадкам — для збереження па-

м'яті про славу Белзьку Землю, що була невідомою частинною великодержави українських володарів — Володимира Велико, Ярослава Мудрого, короля Данила і його наступників. Сьогодні, коли в Україні прискореними темпами націнний проводить розширення українських міст і сіл та поступово знищує саму пам'ять українського народу про його славу рідне минуле, то ця наукова праця про Белз становить ще один важливий форпост на лінії української національної самооборони».

За цією книжкою треба звертатися на таку адресу: The Buh Valley Association, P.O.Box 1694, Bloomington, Ind. 47402.

КАЗКА - ПАНТОМІМА

Ньюарк, Н. Дж. — Музичне дошкільне при Українському Музичному Інституті під проводом Марти Шлемкевич-Савицької запрошує дитину і дорослих на казку-пантоміму «Нова ляля». Постановка казки відбувається в руханковій залі школи св. Івана Хрестителя в Неділю, 25-го червня ц.р., о год. 3-й по полудні. Вписи до музичного дошкільця на шкільний рік 1989-90 вже можна подавати, телефонуючи на число (201) 276-3134.

ДОПОВІДІ В. МОРОЗА

Кергонксон. — Заходом 89-го Відділу Союзу Українок Америки тут відбувся в понеділок, 3-го липня ц.р., в церковній залі церкви Пресвятої Тройці о год. 7-й вечора доповіді д-ра Валентина Мороза на тему: «Після Шербицького — хто?». Доповідь на ту саму тему відбулася в неділю 2-го липня в Глен Стей в залі «Верховина» в 5-й год. по полудні і в вівторок, 4-го липня, в Гантері в 4-й год. по полудні.

ПОМЕРЛА М. КОЗАК

Дітройт. — Тут в понеділок, 19-го червня ц.р., померла на 85-му році життя Марія з Бортників Козак, дружина відомого мистця Едварда Козака (Ека).

СОВЕТСЬКА ЕКОНОМІКА ПЕРЕБУВАЄ НА ГРАНІ КРАХУ

Москва. — Минулої п'ятниці в Москві відбулася пресова конференція економістів — депутатів з'їзду. Московський кореспондент газети «Нью Йорк Таймс» Френсіс Клайн звертає увагу на «надзвичайно безраднісний тон», який були проникнуті всі виступи. Професор-економіст Володимир Тихонов заявив, наприклад, що якщо у найближчий час не будуть прийняті рішучі заходи, Советський Союз може зустрітись з проблемою голоду.

Проф. Леонід Абалкін дещо політизував свій виступ, предкавши, що якщо протягом двох років «економічне становище не буде вирівняне, до влади в країні обов'язково прийдуть праві сили». Л. Абалкін не вдавався у подробиці, які саме сили він має на увазі, однак заявив, що він сам не може передбачити нову форму державної влади, однак вважає її неминучою.

Інший відомий економіст, проф. Олег Богомолов, назвав урядові пропозиції «непереконливими», бо вони ні трохи не передбачають поняття «приватної власності». «Без чіткого, ясного визначення права на приватну власність», — сказав професор, — робітники не мають уяв-

лення про те, як вони можуть розпоряджатися своєю працею, яку вони дають державі».

Економіст Геннадій Лісичкін, який виступив на пресовій конференції, назвав «заспокоюючим» заяву про те, що країна перебуває у передкризовому стані. «Ми у глибокій кризі», — сказав Лісичкін, — а друкування нічим не забезпечених грошей можна порівняти з призначенням алькоголіка на посаду директора винної крамниці».

Кореспондент «Нью Йорк Таймс» Ф. Клайн повідомив також про збори, присвячені справам економіки, що відбулися того ж дня у московському Будинку вчених. Виступаючи на зборах, Віктор Бєлкін сказав: «Іноді я сумніваюся в тому, чи ми доживемо до наступної осені. Економіка все більше набуває канікльських рис. Вона помирає сама себе».

Клайн нагадає, що на самому початку роботи з'їзду народних депутатів економіст Гавриіл Попов запропонував створити незалежну політичну групу, членів якої не згідні з рішеннями уряду і партійного керівництва. Незрозуміло, з яких міркувань Попов згодом відмовився від «фракціонізму».

Появилися «Книги буття Українського народу» М. Костомарова

Морріс Плейнс, Н. Дж. — Цього року видавництва Кирило Методієвського Братства випустило в світ 20-сторінкову брошуру передрук Миколи Костомарова (1817-1885) п.н. «Книги буття українського народу».

Від видавництва у вступному слові між іншим сказано: «В українській літературі поза Шевченковим «Кобзарем» немає більшого твору, ніж «Книги Буття Українського Народу», автором якого є Микола Костомаров. Цей цінний, здебільшого релігійно-історич-

но, матеріал, базований на св. Письмі, пролежав в царських тайних архівах від 1847 р. до 1917 р. Повний текст цього твору з'явився на українському ґрунті лише 1918-го року, його опублікував відомий дослідник Шевченка, проф. Павло Зайцев».

Звертається за цією книжечкою можна на адресу органу Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства: «Після нещ. Правди», The Messenger of Truth, 34 Park Place, Morris Plains, N.J. 07950.

У СВІТІ

ЗА ОСТАННІ ТРИ ТИЖНІ НЕ менш як 13,000 турецьких втікачів прибули в Туреччину з Болгарії. Вважають, що цей потік у найближчий час не зменшиться. «Болгари, мабуть, хочуть перевірити, чи в стані наша країна прийняти всіх, кого вони висилають. Вони відправляють сотню за сотнею через кордон, думаючи, що у нас не вистачить сил і можливостей забезпечити людей житлом і всім необхідним» — сказав в інтерв'ю кореспондентів АП міністер уряду Туреччини Ірхумент Конукман. Він сказав, що тепер будуть містечка з наметів, де будуть мешкати ті, для яких покищо не знайшлося постійного житла.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА ВІЙСЬКОВИЙ СУД у Шанхаї засудив трьох робітників до смертної кари. В суботу його приклад наслідував військовий суд у Пекіні: там засуджені до страти ще вісім робітників. Пресове агентство Г'єнгуа повідомило, що засуджені до страти підпалювали авто і автобуси. Чи було це доказано у суді, якщо було, то на підставі яких доказів, Г'єнгуа не повідомило. Агентство Асоційовані Пресс нагадає, що смертні присуди виконуються в комуністичному Китаї протягом кількох днів. Засуджених вбивають вистрілом з револьвера в потилицю. Засоби масової інформації підкреслюють, що досі до смертної кари суди засуджували лише робітників, хоч організаторами виступів за демократичні реформи і головними їх учасниками були студенти.

МИНУЛОЇ СУБОТИ ВРАНЦІ, ПРИ спробі піднятися у повітря з летовища Шоненфельд розбився літак советського виробництва ІЛ-62 східнонімецької летунської компанії «Інтерфлюг». Загинув не менш як 17 пасажирів. Як повідомляє урядове пресове агентство АДН Східної Німеччини, літак, який летів у Москву, взагалі не зміг відірватися від землі. Після розгону він вдарився в дерева, що оточують летовище, і, розколовшись, загорівся. Живими залишилися 10 членів екіпажу і майже 70 пасажирів. Точних даних пресове агентство не подає. На покладі літака було 11 советських громадян, по два пасажирів з Італії і Польщі, один з Непалу, решта — громадяни Східної Німеччини. Уряд не повідомив, хто саме загинув.

З УВАГИ НА КОНГРЕСОВІ переслухання в справі статусу Пуерторіканського острова, у Сан Хуан, столиці Пуерто Ріко, відбулися масові демонстрації з дуже виразним і недовгозначним анти-американським забарвленням. Бо, як можна сприймати палення американського прапора, викриків «Сніг забирається геть» та «Так за республікою», «Ні за колонією». Переслуханнями займалися три сенатори — Беннет Джансон, демократ з Люїзіани, Джеймс МекКларк, республіканець з Айдахо, і Данієл Мойніген, демократ з Нью Йорку. Вислухано думки про три альтернативи, які будуть подані до одобрення виборцям у плебісциті 1991 року.

СССР ВИЗНАВ ФАКТ НУКЛЕАРНОЇ КАТАСТРОФИ НА УРАЛІ

Москва. — У п'ятницю, 16-го червня, советське пресове агентство ТАСС вперше публічно визнало, що на Південному Уралі в 1957 році стався сильний нуклеарний вибух. Про обставини катастрофи повідомив на пресовій конференції перший заступник міністра середнього машинобудування Борис Нікіплов. За його словами, в районі заводу, який виробляв нуклеарні стрільня, стався вибух, викликаний перегрівом у сховищі радіоактивних відходів.

Як повідомляє ТАСС, в атмосферу було викинено радіоактивну хмару — 2 мільйони юрі. 10,000 осіб були негайно евакуйовані з районів підвищеної небезпеки.

Наслідки вибуху відчувалися досі. Екологічна активність в зараженій зоні відновилася лише в 1978 році, але затримала тільки 80 відсотків дозaborононої території. Решта 20 відсотків проголошені так званою «забороненою зоною». Радіоактивність, вод, рік, струмків та озер досі перевищує встановлений рівень небезпеки.

Як повідомляє ТАСС, дані про катастрофу трималися в таємниці з міркувань секретності, бо вибух стався на підприємстві, що виробляло стратегічну зброю.

Горбачовська гласність при всій її очевидній користі, залишається однак дуже обмеженою. Нікіплов, наприклад, заявив, що інцидент 1957 року не привів до людських жертв, однак ще у 1972 році біохімік Жорес Медведєв, який проживав нині у Лондоні, повідомив, що в результаті південноуральської катастрофи загинули сотні людей.

Советський фізик Лев Тумерман, який емігрував згодом в Ізраїль, на початку 1960-их років в силу обставин понав в район, де стався вибух.

Авто, в якому їхав Тумерман, рухалося по просіці, обнесений колючим дратом. «Місцевість», — згадував пізніше вчений, — нагадувала місячний ландшафт. Нічого живого. Ні людей, ні корів, ні овець, ні собак — нічого. Зрідка вигорілі села, де на місці будинків збереглися лише димари».

Катастрофа на Уралі давнім-давно не була таємницею на Заході. Спеціалісти нуклеарної лабораторії в Овкріджі, Теннессі, відкрили, наприклад, що зі советських атласів і географічних карт зникли назви 30 населених пунктів.

Дані космічної розвідки свідчать про будівництво системи каналів, мета яких — відвести ще не заражені води у безпечні райони.

«СОЛІДАРНІСТЬ» ЗНОВ ПЕРЕМОГЛА

Варшава, Польща. — У другій стадії виборів в Польщі лише одна четверта виборців пішла голосувати в неділю, 18-го червня ц.р. В цій другій частині виборів горожані мали рішення про долю тих кандидатів, які в першому голосуванні не дістали ваганнях 50 відсотків голосів.

Але тому, що рішала доля проурядових кандидатів лише одна четверта із 27 мільйонів управлених до голосування осіб рішалося голосувати. Це є ще однією програмою комуністичної партії, а рівночасно перемогаю «Солідарності», кандидати, які в першому голосуванні дістали подавляючу більшість. Тепер до рішення в другому голосуванні «Солідарність» мала лише дев'ять сумнівних кандидатів а це всім до сенату і одного до союму.

Хоча вислід цих других виборів не буде офіційно поданий до відома аж прикінці тижня, «Солідарність» є майже певна, що її сім кандидатів до сенату здобуде більшість голосів. Цей сподіваний вислід других виборів дасть

«Солідарності» 99 місць сенаті, який має право вето на ухвали союму та вибрати ще шість років президента Польщі. «Солідарність» здобула всі 161 місця у соймі, які приділено опозиції.

На підставі цих півофіційних звідомов про вислід других виборів можна сподіватися, що багато із завзятих комуністичних провідників, включно із провідником партії на терені Варшави Янушем Кубасевичем, програв свої місця у парламенті. Два інші партійці Богуміл Ференштайн, міністер житлових приміщень, і Мандрек Горивода, член політбюро комуністичної партії, також втратили свої місця.

Зате в Гданську вибрано Тадеуша Фішбаха, який хоча є колишнім місцевим політичним провідником, але в часі боротьби «Солідарності» із урядом в роках 1980-81 був прихильний цьому рухові. Також у Варшаві виграє у виборів Анджей Братковскі, комуністичний діяч, який є однак братом визначного журналіста із «Солідарності».

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 18-го червня ц.р., спікер Палати Репрезентатів Томас Фолі заявив, що сподіється узгодження між білим Домом і Конгресом у справі підвищення мінімальної заробітної ставки. Бо, як відомо, минулого тижня президент Джордж Буш наклав своє перше veto якраз на законопроект Конгресу, в котрому пропонувалося підняти мінімальну ставку з існуючої 3.35 до 4.55 дол. на годину. Як твердить Президент і його дорадники, коли підняти мінімальну ставку понад 4.25 дол. на годину то це спричинить втрату сотні тисяч місць праці. Спікер Фолі також признав й це, що немає потрібної кількості голосів, щоб унеможливити президентське veto, але він не сумнівається в тому, що досліпного порозуміння так дійде. Всі ті завваги Т. Фолі висловив та телевізійній програмі мережі Ен-Би-Си. Зустріч з пресою.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ПРИДІЛИВ 211 міль. дол. для Нюджерської транспортної системи, які будуть асигновані впродовж наступних трьох років. Ці фонди є призначені на відновлення пасажирських вагонів, направи рейок та інші важливі напрями в транспортній системі стейту. Цю новину подала до загального відома речниця Нюджерської транспортної системи Роз Шерідан.

НА КОНФЕРЕНЦІЇ посаджених міст ЗСА проголосовано запропонувати Урядові президента Джорджа Буша підвищити податки, щоб здобути фонди для зменшення федерального дефіциту та для фінансування нових програм для міського населення ЗСА. Коли мова йде про міські програми, то в першу чергу говориться про наркоманство, а з тим і приміщення для засуджених продавців наркотиків, а шойно тоді про інші справи такі, як бездомність, опіка для дітей працюючих батьків і т.д.

Відбудеться з'їзд УЛТПА

Чикаго. — Тут в дні від 30-го червня до 3-го липня ц.р. відбудеться 23-й з'їзд делегатів і 29-та наукова конференція Українського Лікарського Товариства Північної Америки. З'їзд-конференція відбуватиметься у Фор Сізонс готелі, 120 Іст Делавар вул., число тел. (312) 280-8800.

Програма з'їзду: реєстрація від 6-9-ї год. вечора у п'ятницю, 30-го червня, а в год. 9-й вечора коктейль; субота, 1-го липня, реєстрація год. 8-ма ранку — 3-тя по полудні, наукові доповіді від 8:30 до 11:30 перед

полуднем. Відкриття з'їзду год. 11-та до 12-ї: спільний полуденок від 12-ї до 1-ї; загальні збори делегатів від год. 1:30 до 4-ї по полудні, а в год. 7-й вечора — коктейль, бенкет і бал; неділя, 2-го липня, Богослужби в українських церквах і оглядини міста; год. 6-та вечора товариська зустріч-вечеря і висвітлення прозірок з України (д-р Марія Слиз); 3-го липня, 8:30 до 12-ї в полуденок доповіді; від 12-ї до 1-ї по полуденок, а від 1:30 до 4-ї по полудні наукові доповіді; вівторок, 4-го липня, ділові наради і оглядини міста.

Помер Я. Несторук

Гартфорд, Конн. — У неділю, 18-го червня ц.р., тут помер довголітній кавірс 277-го Відділу УНСО-у та заступник голови Округного Комітету УНС Нової Англії Яків Несторук. Панахида була відправ-

лена у вівторок, 20-го червня о год. 7:30 вечора у похоронному заведенні Таларського, а похорони відбулися в середу, 21-го червня, в год. 9-й вранці в українській католицькій церкві св. Михайла.

Українка-режисер з успіхом

ставила польську п'єсу в Нью Йорку

Нью Йорк (О.К.). — У квітні 1989 року в експериментальному театрі Нью Йорку, відомому під назвою «Ля Мама», молода українська професійна театральна режисерка Вірліана Ткач поставила з успіхом п'єсу сучасного польського драматурга Іренеуша Ірединського «Вістар поставлений собі».

Ця модерна п'єса, перекладена на англійську мову поляком Міхалом Кобяком, з виступом американських акторів, викликала, широкі зацікавлення у театральних колах Нью Йорку, а з тим прихильні рецензії в американській театральній і польській пресі. Зокрема була нею зацікавлена польська публіка і преса, яка знала інші праці письменника і драматурга І. Ірединського, який недавно помер у молодому віці в досить неясних обставинах. До виставлення п'єси «Вістар поставлений собі» допоміг активно Польський театральний інститут.

Головну роль письменника Петра грав актор ірландського походження Девід Петрік Келлі, який на думку режисера — В. Ткач дуже добре зміг передати складну постать цього головного персонажу — Петра. Рецензенти зауважують, що у думках і переживаннях Петра багато автобіографічних моментів із життя автора.

В. Ткач дає інтерв'ю під час однієї з проб.

П'єса — як завважають критики, — виймає важко до виставлення тим, що більшість «акцій» відбувається у роздумуваннях автора. Тому вони з похвалами висловлюються про спосіб роз'яски цієї проблеми, яку найшла Вірліана Ткач при допомозі свого мужа — Ватку Уєно, що підготував дуже оригінальну та модерну постановку, яка у великій мірі причинилася до успіху цієї оригінальної п'єси. Рецензенти порівнюють сюжет «Вістара поставленого собі» до безсмертної проблеми Фауста, але

також підкреслюють політичний момент, який сильно наголосений у змісті. Всі вони, однак, більше приділяють уваги вдалій режисері В. Ткач і оригінальній постановці, що причинилися до успіху цієї вистави.

В. Ткач закінчила студії літератури і театрального мистецтва ступенем магістра в Колумбійському університеті в Нью Йорку і працювала вже з рядом видатних режисерів, як наприклад, Сер Пітер Голл, Майкл Богданов, Вільфред Лайч, Андрей Сербан, Джордж

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 UNIA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чекі і money orders, виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за погляди Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відлуння Чорнобиля

На вимогу громадськості в Україні вже вдруге опублікували карту зараженої цезієм-137 території Ровенської області.

Після першої публікації до редакції газети „Радянська Україна” почали надходити листи від громадян з вимогою частіше інформувати їх про стан забруднення території радіоактивними речовинами. Як повідомляють в газеті „Радянська Україна” з 7-го червня, інформація про заражені території береться на підставі проб ґрунту з наступним проведенням гама-спектрометричних аналізів та аеро-гама-спектрометричного знімання, виконаних працівниками геологічного об'єднання „Аерогеологія”.

Надалі газета публікуватиме карти зон радіоактивного забруднення в результаті аварії в Чорнобилі й по інших областях України.

Газета „Ленинське Знамя” з 13-го червня повідомила, що в навколочорнобильських районах з'явилися аномалії в розвитку рослин і гризунів. Про появу гігантських щурів газета не повідомляла. Очевидно, влада, як завжди, обірає народ від паніки. Однак про рослини пишуть дещо відвертіше.

„Хоч і є випадки генетичних порушень серед гризунів, що живуть у зоні радіоактивного зараження, та в цілому ніяких помітних відхилень в їхній поведінці не відзначено, — сказано у статті. — Окремі рослини здобули прикмети гігантизму, з'явилися гігантські зелені сосни, а листя тополі має сім дюймів у діаметрі. Тичинки в квітах часто розщеплені, а бруньки на деревах репаються значно раніше, ніж їм належить. Відзначено багато випадків ненормального розвитку гілок і листя”.

Відзначено також багато випадків виродження тварин, коли народжуються сліпі або безногі телята, поросята тощо.

Жінкам, що живи, або й продовжують жити в областях з підвищеною радіацією, лікарі забороняють народжувати дітей. От такте відлуння катастрофи.

У ЖЕНЕВІ ВІДНОВИЛИСЯ ПЕРЕГОВОРИ у справі розбросання між ЗСА і СССР. Вони продовжуються на тій стадії, на якій були перервані в кінці минулого року, коли Адміністрація Рональда Регана здала свої повноваження кабінетові Джорджа Буша. Коли в листопаді минулого року переговори перервалися, обидві сторони оголосили, що договір про зменшення стратегічної зброї готовий на 90 відсотків. Однак сторони підкреслювали, що решта 10 відсотків можуть виявитися найтяжчими.

Олена Мовчан

СВЯТО 175-ЛІТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В УКРАЇНІ

(Очіма туристки)

Будапешт — Київ — Канів

II.

Нарешті, подолавши п'ятикілометрову віддачу, ми опинилися в підніжжя Чернечої гори, на вершині якої розміщена могила та пам'ятник Т. Шевченку. Впало в очі те, що вся ця околиця тепер виглядає без порівняння краще, ніж вона виглядала сім років тому назад, коли я останній раз тут була — не кажучи вже побудову місць, куди люди ходять в разі „фізіологічних потреб”. Раніше в разі тих „потреб” відвідувачі ходили просто до лісу.

Але аби дійти до могили та пам'ятника, треба було вийти на вершину Чернечої гори, з якої, згідно заповіту Шевченка, „було видно, було чути, і Дніпро і кручі”. І ми вийшли! 342 східців я нарахувала аж поки опинилася біля могили Тараса і звідки дійсно досить добре видно не тільки Дніпро і кручі, але й багато інших околиць того чудового шматочка нашої батьківщини.

Море синьо-жовтих прапорів

І хоч у неділю, 21-го травня, тисячі людей з усіх усядів побували на могилі Великого Кобзаря в Каневі і зранку до асфальтованих вулиць, співи і промови більше і менше відомих творців та діячів української культури, проте найголовніша частина — завершення ювілейного свята відбулася на другий день — в понеділок 22-го травня, в Києві біля пам'ятника Великому Кобзареві наприкінці Київського державного університету. Так само тисячі людей майже з цілого світу прийшли сюди аби вклонитися Кобзареві. І коли залунала пісня — „Ніч накрила очі мені

Громадянині Шербицькій!

Як багатолітній політ'я-зень часів так званого за-стою, коли Ви „Україну правили”, один із активістів оббріхуваної Вами і партійною пропагандою Української Гельсінкської Спілки, арешті просто як український патріот, звертаюся до Вас із тюремної камери, куди мене запроторили відразу після Вашої вказівки на останньому Пленумі ЦК КПУ посилити боротьбу з екстремістами із УГС, звертаюся до Вас із закликом: Не випробуйте більше народного терпіння! Забирайтеся геть!

Скупих тюремних аркушів не вистачить, щоб перелічити всі Ваші гріхи перед українським народом. Спробую назвати найбільші.

Добре усвідомлюючи, що народ без мови, без культури, без історії — уже не народ, а тільки аморфна маса придатна для будь-яких експериментів, Ви, до-скоичивши владу з яничарською, заповнадиштво почали нищити все українське в Україні. Ви засудили як націоналістичні нерішучі спроби Вашого попередника Петра Шелеста стримати процес русифікації України до повного підкорення її диктатурі Москви. Уже на початку свого правління Ви демонстративно перейшли на російську мову спілкування з українським народом і повністю перевели на неї партійно-державний та господарський апарат по всій Україні, чавить у Галичині.

Хоч можна мати зрозуміння для їхньої мети використання фондів на об'їзд якнайбільшої кількості міст, не кінце можна схвалювати їхні рішення нехтувати неросійськими мовами (дилема вибору між кількістю і якістю). Як не були б причини цього рішення, на виставці агенції буде вживатися російська мова як головний засіб порозуміння в Україні і буде ясно, що агенція користується українською мовою тільки для відвідування, символічного.

Хоч треба протестувати проти практики й політики агенції, але одночасно треба докласти всіх зусиль для співпраці з нею, щоб змінити цю практику й політику у ближньому й дальшому майбутньому. Пропозиція Шнайдера щоб група українців зустрілася з ним знову за місяць дає надію на тривалий діалог, який крок за кроком буде міняти ситуацію на краще. Як найкраще протидіяти теперішній ситуації і що можна зробити щоб її змінити?

1. Треба домогтися від агенції відповіді на питання, скільки українськомовних гідів буде вислано до Одеси й Донецька. Треба запропонувати, щоб через переговори, у якому третє місто (Одеса) четверте (Донецьк) опинилися у цій самій групі, можна буде максимально збільшити кількість українських перекладачів, їх повинно бути значно більше, ніж чотири особи, вислані до Києва на останню виставку.

молодому — несіть мене, дельченку, мертвого додому”, в уяві багатьох присутніх напевно поставав отой останній шлях поета, яким він після смерті назавжди повертався додому на свою рідну Україну тощо 128 років тому назад — 22-го травня 1861 року. Повертався на свою милу землю, до свого поневоленого народу. Тоді друзі й шанувальники Кобзаря, виконуючи його заповіт, несли незламного, нескореного співака, вкритого за козацьким звичаєм червоною китайкою, на береги Дніпра-Славути. А дорога на Україну — це дорога у безсмертя. Отже, не був трагічний день Шевченкового повернення.

Звучить безсмертна мелодія „Заповіту”. До підніжжя пам'ятника Т. Шевченку лягають квіти всенародної пошани. Десь після п'ятої по полудні розпочинається мітинг, яким завершується Шевченківське свято. Серед багатьох промовців бачимо також багатьох гостей з інших країн. Подивувалися ми те, що чимало з них — іноземних гостей — говорило досить доброю українською мовою. Ось деякі з них.

— Тарас Шевченко, як і Христо Ботев, — сказав болгарський поет Кирило Кадийський, — вчить нас без свободи і мови всякий народ приречений на забуття... Ми, болгари, переконані, що українському народові судилося бути великим народом. Як великий і геній Тараса Григоровича Шевченка.

— По тій дорозі, що її проклали Анна Ярославна, по дорозі, яку розширив Шевченко, ми прийшли до святих місць до Кобзаря, — сказав гість із Франції Еміль Крюба.

— Всіх нас об'єднує упевненість у тому, що обов'язково переможе правда, за яку борюєся наш Ян Гус, за яку страждав наш Тарас Шевченко, — сказав чехословацький поет Ярослав Голоубек.

Про народну любов і шану до українського поета-Прометея та широку популярність його творчості говорили вірменин Левон Мірдзаян, білорус Сергій Законіков, Лідія Григор'єва та інші.

Так, Шевченко передовсім національний поет. Але своїми геніальними творами він зробив неограничений внесок також у скарбницю світової культури. Своїми ідеями, своїми проповідями свободи, правди і справедливості він наблизив до себе народи, що живуть навіть на далеких континентах, став їм близьким і зрозумілим — такою була правдива думка, що звучала у виступах

НЕ ВИПРОБУЙТЕ НАРОДНОГО ТЕРПІННЯ!

(Відкритий лист В. Чорновола В. Шербицькому)

Про це страшенно спустошення, якого за роки Вашого намісництва завдано українському шкільництву, вищій школі, науці, культурі, цілому духовному потенціалу нашої великої нації, досить говорити тепер і з трибун, і в офіційній пресі. Тільки ж кивають при цьому на безіменні сили за-стою, боячись простягнути перст у бік цесівської кабінету, де Ви чомусь досі возсідаєте. Боятися назвати основного нахненника, відомського шабашу, роз'я-заного одразу після одержання Вами від дорогого Леоніда Ілліча ярликів на киянське князювання.

Винуюючи і нещадно цукуючи все неординарне, талановите, національно окреслене, Ви підібрали собі гідну команду поліпшувачів. Згадайте хоча б таку одіозну фігуру, як присланий із Москви на заміну ліберальнішому попередникові головному кабінету Віталію Федорчук, відомий майстер терору і провокацій, що сьогодні, після трудових неправедних, тіниться персональною пенсією в розкішній московській квартирі. Це Ви ввели його в бюро ЦК КПУ і зробили цього українського Берію 70-их років

своїм найближчим соратником.

Скільки людських долів ви разом покалічили Сотні українських патріотів перепустили через тюрми, табори, заслання. Десятки активістів національного відродження шпунули в пекло закритих спецпсихлікарень.

Тисячі діячів української науки і культури зацькували, зламали, змусили злизувати догматичне шмаровидло із фельдфебельських чобіт, якими Ви топтали по живому тілі України.

На Вашій обтяженій невідкупними гріхами совісті замордовані чи покалічені в тюрмах, тасмо вбиті, доведені до самогубства, передчасно зведені в могилу таланти, якими засвітила-ся б і найбагатша культура світу, — Василь Стус, Іван Світличний, Володимир Івасюк, Володимир Іванишин, Григорій Тютюнник, Іван Миколайчук, Микола Лукаш... Це тільки відоміші з того трагічного списку.

Осквернені бездарними монументами святі киянські гори.

Перетворений на зацвілі калюжі Дніпро.

Оповіді густим ідучим смогом міста.

Обезлюднені села.

Отруєні і безпліднісі найродючіші в світі чорноземі.

Атомні бомби уповільненої дії на Поліссі і Поділлі, на Запоріжжі і в Таврії.

Порожні полішні крамниці, або кілометрові черги за найнеобхіднішим.

Культура провінціалізму і волюнтаризму безкультура. Знищений людський натовп, що забув, якого він роду і якого народу...

Ось наочні плоди Вашого злочинного господарювання в Україні, Володимире Шербицький! Кажу „злочинного”, бо в дійсно правдивій державі самого тільки Чорнобиля і масових гулянь та демонстрацій під насиченим радіаційним киянським небом 1-ше травня 1986 року було б досить, щоб посадити Вас, організатора цього пропагандистського людобивства, на лаву підсудних і послати на десяток років в один із тих концтаборів, куди відправляли Ви у благодатні для Вас брежнєвські часи цвіт української нації.

Та чого ж Ви ще чекаєте? Коли земля займеться під Вашими підшовами?

Я не такій наївний, аби думати, що з Вашим відходом України відразу розвидніться. Ви зробили все, щоб підштовхнути, залишитися, підібрали і підтримували глибоко сшаловану — від райкомів до ЦК — брежнєвську команду і пильно стежите за чистотою її рядів. Тому неважко передбачити на Вашому місці Шербицького №2 — такого собі Масола або Сльченка.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

найродючіші в світі чорно-

земі.

Атомні бомби уповільне-

ної дії на Поліссі і Поділлі,

на Запоріжжі і в Таврії.

Порожні полішні кра-

мниці, або кілометрові чер-

ги за найнеобхіднішим.

Культура провінціалізму

і волюнтаризму безкульту-

ра. Знищений людський

натовп, що забув, якого він

роду і якого народу...

Ось наочні плоди Вашого

злочинного господарюван-

ня в Україні, Володимире

Шербицький! Кажу „злоч-

чинного”, бо в дійсно пра-

вдивій державі самого тільки

Чорнобиля і масових гу-

лянь та демонстрацій під

насиченим радіаційним киян-

ським небом 1-ше травня

1986 року було б досить,

щоб посадити Вас, органі-

затора цього пропагандис-

тського людобивства, на

лаву підсудних і послати

на десяток років в один із

тих концтаборів, куди від-

правляли Ви у благодатні

для Вас брежнєвські часи

цвіт української нації.

Та чого ж Ви ще чекаєте?

Коли земля займеться під

Вашими підшовами?

Я не такій наївний, аби

думати, що з Вашим відхо-

дом України відразу розвид-

ніться. Ви зробили все, щоб

підштовхнути, залишитися,

підібрали і підтримували

глибоко сшаловану — від

райкомів до ЦК — брежнєв-

ську команду і пильно сте-

жите за чистотою її рядів.

Тому неважко передбачити

на Вашому місці Шербиць-

кого №2 — такого собі Ма-

сола або Сльченка.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Закінчення буде.

Віра Ке-Плавущик

Рік української мови. Рік?

Мова рідна! 365 днів будуть у твою честь деклямувати, співати, влаштувати концерти, бенкети, говорити популярні фрази і посилювати свої „мовні арабески” найпопулярнішими кусочками поезії, написаними в іншому столітті, для інших обставин. А 366-го дня — повернутися до іншої теми і знову збудуть про твоє життя — Мово Рідна! Але, що можна сподіватися від людей, які живуть у вічному поспіху і, як струси, бігають, але не літають, бо затяжкі на свої крила.

Рік Української Мови — а молоді на континентах, де живуть українці, вивчає гопаки, тропайки, дрілбушки, коломийки, скаже, крутиться на голові, кидає ногами щораз вище, вивчає пісні старинні, нові, бадьюрі, сумні, патріотичні, любовні, тужливі, оригінальні, перероблені, а говорити українською мовою — хоч гинь-пропадай, не може ні до тата, ні мамі, ні до Бога. Навіть ті, що покінали українські школи з відзначенням — не можуть.

Українські школи! — Головні предмети навчання: Свято Миколая, День Матері, концерти, закінчення шкільного року, градаційний бал. В нашому місті (в Торонто) від якогось часу, кілька шкіл разом улаштовують градаційний бал, бо, чи замало градацій, чи замало проданих квитків — не знаю.

Українські школи! — Не має учителів! Залишилися горстка сеньйорів, кілька майже сеньйорів і пару молодих нащадків колишніх

градуантів, які хочуть учить, але нема книжок, відповідних для сучасних дітей і сучасного життя. Кожний має надію, що допоможуть у цьому Шкільні Ради.

Шкільні Ради! — Діяльність Шкільних Рад має дві точки: ходити на засідання і збирати фонди. Збирати — на що? На дукерки для торби святого Миколая? На „зірокські”, щоб копіювати старосвітські, нудні, не цікаві, банальні, з іншої ери з іншого світу матеріали для школярів? А де фонди від опрацювання і видання відповідних книжок для сучасних українських шкіл? Не „перебатованих” книжок з минулих століть, які не встигли померти з минулими поколіннями, тільки книжки для дітей, які живуть тепер, коли сателіти облітають весь світ, коли електроніка, сонячна енергія, енергія атомного ядра перестали бути теорією, а стали способом життя.

Є кому опрацювати нову систему для науки в сучасних українських школах, є кому писати книжки, відповідні до сучасних педагогічних вимог і напрямів, але, на жаль, на це — нема фондів. Шкільні Ради щойно матимуть у цій справі засідання...

Українська мова пропадає на еміграції не тому, що діти погані, що не хочуть учитися, тільки тому, що батьки живуть життям своєї молодості, що громада живе життям маленьких людей. Для них не потрібний Рік Української мови, тільки рік товчення води в ступі.

Українські школи! — Немає учителів! Залишилися горстка сеньйорів, кілька майже сеньйорів і пару молодих нащадків колишніх

градуантів, які хочуть учить, але нема книжок, відповідних для сучасних дітей і сучасного життя. Кожний має надію, що допоможуть у цьому Шкільні Ради.

Шкільні Ради! — Діяльність Шкільних Рад має дві точки: ходити на засідання і збирати фонди. Збирати — на що? На дукерки для торби святого Миколая? На „зірокські”, щоб копіювати старосвітські, нудні, не цікаві, банальні, з іншої ери з іншого світу матеріали для школярів? А де фонди від опрацювання і видання відповідних книжок для сучасних українських шкіл? Не „перебатованих” книжок з минулих століть, які не встигли померти з минулими поколіннями, тільки книжки для дітей, які живуть тепер, коли сателіти облітають весь світ, коли електроніка, сонячна енергія, енергія атомного ядра перестали бути теорією, а стали способом життя.

Є кому опрацювати нову систему для науки в сучасних українських школах, є кому писати книжки, відповідні до сучасних педагогічних вимог і напрямів, але, на жаль, на це — нема фондів. Шкільні Ради щойно матимуть у цій справі засідання...

Українська мова пропадає на еміграції не тому, що діти погані, що не хочуть учитися, тільки тому, що батьки живуть життям своєї молодості, що громада живе життям маленьких людей. Для них не потрібний Рік Української мови, тільки рік товчення води в ступі.

Українські школи! — Немає учителів! Залишилися горстка сеньйорів, кілька майже сеньйорів і пару молодих нащадків колишніх

градуантів, які хочуть учить, але нема книжок, відповідних для сучасних дітей і сучасного життя. Кожний має надію, що допоможуть у цьому Шкільні Ради.

Шкільні Ради! — Діяльність Шкільних Рад має дві точки: ходити на засідання і збирати фонди. Збирати — на що? На дукерки для торби святого Миколая? На „зірокські”, щоб копіювати старос

Розпочалася праця над австралійським томом ЕУД

Тринадцята поїздка проф. Василя Маркуса, головного редактора Енциклопедії Української Діаспори (ЕУД), по Австралії завершилася успішним підготовчим роботою над редакцією IV тому цього проекту, що буде присвячений головному українському поселенню в Австралії.

Д-р В. Маркус побував в Австралії в дні 11-31-го травня 1989 року та відвідав українські громади в Мельбурні, Сідней, Канберрі, Аделаїді та Брісбейні. У всіх цих осередках гостя з Америки мав зустрічі з громадським і доповідав про Енциклопедію Української Діаспори та справу її редагування й видання. Зібрані висловили велике зацікавлення цим новим проектом та заявили свою підтримку. Особливу опіку і спонсорство над австралійським томом прийняли на себе Наукове Товариство ім. Шевченка (голова д-р Роман Микитович) та австралійський Комітет Фундації Приятелів Енциклопедії Українознавства (голова м-р Юрій Семків).

В час своєї поїздки головний редактор відвідав українські церковні (католицькі та православні) осередки та їх діячів, які також висловили підтримку проекту. 13-го травня проф. Маркус взяв участь у ХІХ з'їзді делегатів Союзу Українських Організацій Австралії та звернувся зі словом привітання до учасників. Цей з'їзд прийняв схвальну резолюцію стосовно ЕУД та закликав усі свої складові частини підтримати проект ЕУД. Окремо д-р В. Маркус стрічався та провів ряд нарад з керівними громадськими діячами в Мельбурні, президентом Ради Українських Кооперативів Австралії інж. Миколом Болоньом, головою СУОА Михайлом Моравським та головою Української Громади Вікторією Степаном Романовим.

В. Маркус, що є також членом президії НТШ в Америці та директором Історично-філософської секції НТШ, зустрівся з членами НТШ в Мельбурні (12-го травня) та Сідней (20-го травня), де доповідав на тему „Українська наука в діаспорі та проблеми нашої наукової політики“. В обидвох осередках він відвідав лекторат українистики при університеті Монаша та Центр Українських Студій в Університеті Макворті.

В Монаському університеті проф. Маркус мав доповідь-семинар для викладачів і студентів на тему „Останні союзовські вибори і союзовський парламентаризм“. Цю доповідь спонзорували департаменти політичних наук і славістики і він взяв участь більше 40 осіб.

Проте більшість часу під час цієї поїздки було присвячено справі австралійського тому ЕУД. Редактор стрінувся з рядом вже заангажованих і потенційних

робітників; так само відбулося в цій справі низку вужчих і ширших нарад. Головна цілоденна конференція відбулася в суботу, 27-го травня, в Мельбурні, на яку прибули також співробітники з Канберри, Сіднею та Аделаїди. Разом взяло участь 15 осіб. Цю конференцію зразково підготував д-р Марко Павлишин, викладач українистики в університеті Монаша, заступник редактора австралійського тому ЕУД.

Обговорено характер і специфіку ЕУД, оформлено редакційний комітет, визначено відповідальних за окремі галузі чи територіальні комплекси, а головне — прийнято каталог гасел, визначено їх приблизний розмір та автенту. Так само усталили календар праці, намічаючи редакційне закінчення IV тому ЕУД на кінець 1990 року. Заангажовано для допомоги заступників редактора, д-ров Павлишинів, секретарську силу, а комунікація між Мельбурнською редакцією та головною редакцією в Чикаго буде реалізуватися за допомогою машини факсу.

В члені редакційного комітету входять наступні особи (в дужках подано ділянки чи територіальні округи, за які вони відповідають): М. Болонь (Вікторія, суспільні організації), д-р Іван Ващишин (Південна Австралія), Юрій Венгловський (суспільне життя), д-р Ігор Горділ (соціологічне питання), Нова Південна Валія), д-р Любомир Лаврівський (політичне життя, австралійсько-українські зв'язки), д-р Роман Микитович (наукове життя, Столична Територія Австралії), Дмитро Нитченко (література), М. Павлишин (мистецтво, театр, література), інж Роман Павлишин (Квінсленд), Дмитро Пирогів (спорт), Степан Радіон (Православна Церква, преса і видавництво), Тетяна Сліпська (освіта і шкільництво), Лідія і Зенон Ростекі (Південна Австралія), Дарія Федевич (бібліографія), о. Мітра Іван Шевців (Католицька Церква). Передбачено ще кількох інших членів редакційного комітету, до якого дасть згоду увійти також Владика Іван Прашко, та буде запрошено до консультації Архiepіскопа Володимира Дідовича, який приїжджає невдовзі до Австралії як правлячий ієрарх УАПЦ. До комітету входить також Ю. Семків від Фундації Приятелів ЕУ.

Подасмо адресу редакції в Мельбурні, як також головній редакції в Чикаго: Encyclopaedia of the Ukrainian Diaspora, Dept. of Slavic Languages, Monash University, Clayton, Victoria 3168; tel.: (03) 565 2251; Encyclopaedia of the Ukrainian Diaspora, 2247 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622.

Н. Н.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР

Від 13-го до 27-го серпня ц. р.

- Спонзорують: Українська Капелла Бандуристів ім. Т. Шевченка Товариство Українських Бандуристів (ТУБ) Школа Бандури ім. Григорія Кітастого Оселя Всіх Святих Української Православної Церкви в Емментоні, Пенсильванія Інструктори: М. Фарлон, Ю. Кітастий, М. Дейчаківський, В. Мішалов (між іншими)
- Звертайтеся до д-ра Марка Фарлона — (216) 932-9016
- ПРИСВЯЧЕНИЙ СЛАВНИЙ ПАМ'ЯТІ МАЕТРА ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ, Інк. 140-142 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й. 10003 ВІВТОРОК, 27-го червня 1989 р. год. 7-ма вечора

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ ПОПУЛЯРНОЇ ПІСНІ

БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

ЛІДА МИХАЙЛЕНКО — альт, солістка популярної музики київського театру ІГОР КУШПЕР — баритон, соліст львівського оперного театру

МАРІАН ШУНЕВИЧ — тенор, львівський філгармонії ВСТУП — 5.00 дол. Не пропустіть нагоди! До численної участі запрошуємо

УПРАВА УНДОМУ

Українська Католицька Церква в Західній Україні мала багато визначних священників, які були не лише добрими душпастирями, але й організаторами громадського життя і то під кожним оглядом, починаючи від „Просвіти“, „Рідної Школи“, „Сільського господаря“, „Маслосоюзу“ та „Українкабанків“. Не бракувало також між тими душпастирями провідних діячів і на політичній ниві. Цей період нашого збірного життя, в якому духовенство відіграло визначну роль, ще чекає свого літописця, щоб віддати належну дань тим, що часто без великого розголосу трудилися в ім'я Божої і національної правди.

До таких видатних духовників Галицької волости в половині цього сторіччя на рідних землях, а в другій половині на еміграції, належав о. Микола Вояковський. Походив він з давньої священничої родини Вояковських гербу „Брохів“. Він народився в селі Богданівка Скалатського повіту, де його батько Сильвестр був місцевим парохом та невідомим організатором Скалатщини. Мати також з давнього священничого роду Білинських. Школи закінчив у Тернополі, а матуру здав у Станіславові. Вже з 1-го січня 1917 року юнак вступив до УСС-ів, а згодом в УГА. Як командант 9-го гарматного полку у ранзі поручника брав участь в боях з Галеріями над Гніздовою. Після нашої програми Микола Вояковський змінив меч на хрест. Він закінчив богословські студії у Львові і після одруження з Анною Юлією Левицькою, дочкою о. Юліана Левицького, був висвячений Службою Божим Митр. Андрієм Шенціцьким 5-го квітня 1925 р. в храмі св. Юра у Львові.

Як молодий енергійний душпастир він обслуговував різні парохії, а найдовше був парохом у с. Старче під Львовом. Всюди він провадив не тільки зразково свою парохію під оглядом духовного росту, але також працював на громадській ниві. Він організував хори і розвивав культуру церковного співу. Проф. Ярослав Пастернак з рамени НТШ у Львові провів у парохії Страдце археологічні розкопки і о. Вояковський на основі тих розкопок видав історично-археологічний нарис про парохію Страдце.

З приходом большевиків о. Вояковський з доручення Митр. Андрія перейшов на працю при парохії св. Варвари у Відні, а згодом на душпастирство на тих робітників на терені Судетів. Будучи у Відні він вписався до Віденського університету, де студіював славістику, філософію та історію слов'ян.

Ще на рідних землях о. Вояковський, маючи легке перо, часто дописував до різних журналів і часописів як: „Поступ“, „Нива“, „Новий Час“, „Мета“, „Нова Зоря“, „Правда“, а після приїзду до Америки до „Шляху“, „Америки“ і до „Нашої Меті“ в Канаді, як також до „Записок ЧС ВВ“ у Римі.

Отець Вояковський є автором кількох томів проповідей, з яких деякі появилися ще у Львові. Вже на еміграції в Німеччині видав книжку „Про почитання Пресвятої Богородиці Цариці України“ (німецькою мовою). В Мюнхені видав під редакцією Т. Курпесті збірну працю „Поклон Марії“, в якій помістив

свою статтю „Про почитання Божої Матері в Україні“ (1947). В 1965 р. видав книжку „Шляхами наших прощан“ (Філадельфія). На еміграції видав три томи проповідей на неділі і подвійні свята (1949) і проповіді на неділі цілого року (1954). Останню збірку проповідей під заголовком „Боготітєс“, я побідив світ“ видав у 1969 р.

Рік перед смертю о. Вояковський видав невеличку книжечку-споминів і настрогов есеїв „А те, що минуло...“ Отець Вояковський багато пережив, на різних постах працював і тому ці спомини читається не без зворушення. Він описує патріархальний дім свого активного батька Сильвестра, згадує про приїзд до батьківського дому проф. Михайла Грушевського, який був одружений зі сестрою його батька Марією, відомою діячкою у Львові і Києві. Марія з Вояковських була вірною співробітницею свого великого чоловіка, дописувала до Літературно-Наукового Вісника, була членом Центральної Ради і згодом ділила долю і недолі свого чоловіка. Померла в 1953 році. Отець Вояковський рішуче заперечує, ніби Грушевський був масоном чи антирелігійною особою. Ці спомини мають не тільки цінність як мемуарна література, але й історично — побутова.

Треба відзначити працю о. Вояковського на поїх Апоетольського візиту до України. Тут він виявив себе, як знаменитий організатор та ревний душпастир. Тисячі наших вірних опинилися на терені Німеччини. Над ними спершу мав опіку о. прелат д-р Петро Вергун перед розвалом Німеччини. Однак о. д-р Вергун вирішив не покидати свого посту в Берліні і внаслідок цього був змушений покинути окупанта. Його аргументи і вивезли на Сибір, де він помер, як ісповідник віри, несучи ду-

Українка...

(Закінчення зі стор. 1)

Ференч та інші. Тепер, деякий час В. Ткач зв'язана із експериментальним театром „Ля Мама“, який має в Нью Йорку вже добре вироблене ім'я.

У липні цього року В. Ткач виїждить до Бразилії, конкретно до Ріо де Жанейро, де буде брати участь у Містському фестивалі разом із Джералдіною Фінджералд у експериментальній формі відео-театрального дійства (life-videorecording), до якого сценарій написала саме В. Ткач. Експеримент має назву „Поворот автохтонів“, і буде отриманий також із малюнками.

Пам'яті о. М. Вояковського

ховну опіку засланцями католиками і православними. Заступником на південну Німеччину о. Вергуна був о. Вояковський. Він зразу взявся до організації церковного життя під всіми окупаційними зонами. Для всіх збірних пунктів біженців о. Вояковський призначував душпастирів, так що ні один табір не був без духовної обслуги. Усіх священників, що виїхали на еміграцію з усіх галицьких і закарпатських епархій, було коло 300. В більшій таборі було часом по кількох священників, які були призначені, як парох, сотрудники, чи катехети у школах. В короткому часі о. Вояковський надав душпастирську опіку над всіми втікачами. Він дуже скоро сконтатовався з Апостольською столицею. А тому що комунікація між державами ще не була налагоджена, о. Вояковський виїхав туди через Альпи, як тоді казали, через „зелену граніцію“. Там одержав відповідні інструкції і повноваження та допомогу для наших вірних.

У Римі перебував уже Епископ Іван Бучко, який в першій стадії допомагав о. Вояковському в тих контактах з Апостольською столицею. Великою заслугою було й те, що Апостольський візитатор о. Микола Вояковський взявся до організації духовної семінарії для колишніх студентів галицьких і закарпатських семінарій, які опинилися поза батьківщиною, і для нових, які згодом мали до семінарії. Щасливим збігом обставин на еміграції були деякі професори з богословської академії у Львові (о. д-р митрат Василь Лабач, о. д-р Богдан Липський о. д-р Іван Гриньох). Заангажовано також деякий священник, відомий зі своєї душпастирської та наукової праці: о. д-р Володимир Маланчук, ЧНІ, о. Петро Голіньський, о. Зеновій Нарожник, о. д-р Михайло Соноуляк, а зі світських були зап-

рошені проф. Василь Лев, Василь Ленчик, Богдан Лончина, Юрій Студинський, ректор Іван Мірчук, Кирило Годованець, Роман Левицький. Ректором був о. Олександр Малиновський, колишній вісиректор духовної семінарії у Львові, згодом Апостольський візитатор Лемківщини. Хор провадив відомий скрипаль В. Цісик.

Цінну пам'ятку залишив о. Вояковський виданням „Шематизму Духовенства Української Католицької Церкви в Німеччині“ накладом Апостольської вітатури в Мюнхені-Пазінгу, 1947. Заходами о. Вояковського започатковано видання тижневика „Християнський Голос“, якого редактором був спершу д-р Іван Німчук, колишній головний редактор „Діла у Львові“, а співробітниками були д-р Степан Баран, ред. Данилевич, д-р Лончина, д-р Петро Ісав, а також дописували деякі професори УВУ. Отець Вояковський видавав „Вісник Апостольської Вітатури“, літургичні книги, Папську Енцикліку з нагоди 350-ліття Берестейської Унії. Дійсно треба подивляти, що в таких тяжких обставинах скиталися цей ревний священник мільйони док-

нати. Отець Вояковський переїхав у 1949 році до Америки і з такою самою посвятою працював на парохіях в Брукліні, Баффало, Когвз, а помер в парохії св. Духа в Північному Брукліні. Похований на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу. За життя на цьому терені його належно нещодавновали. Але його належно оцінює в Україні Слуга Божий Митрополит Андрей Шенціцький, який надіслав його ще в 1932 році крилошанськими відзнаками, бо бачив в о. Вояковському ревного робітника як на церковній, так і на народній ниві. Нехай оних кілька рядків буде виявом вдячності і призначення за його жертвенну працю в найбільш несприятливих обставинах.

Василь Ленчик

19-го червня 1989 року померла з туги за Україною

МАРІЯ КОЗАК з Бортників

дружина ЕКА — ЕДВАРДА КОЗАКА

проживши 84 роки.

Ділимося сумною вісткою з Рідною, Приятелями і Знайомими, що дня 19-го червня 1989 р. по тяжкій недугі упокоїлася у Бозі на 84-му році життя наша Найдорожча МАТИ, БАУНЯ і ПРАБАУНЯ

бл. п.

МИХАЙЛИНА СІЧИНСЬКА з дому ОРИСІК

хористка української республіканської Капелі Кошиці.

ПАНАХИДА буде відправлена в середу, 21-го червня 1989 р. о год. 6-й веч. в похоронному заведенні М. Насевича, Franklin i Brown St., Філадельфія, Па. ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ в четвер, 22-го червня 1989 р. о год. 9-й рано в митрополічій соборі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

У глибокому смутку:

син — ЯРОСЛАВ з дружиною МАРІЄЮ
донька — ОКСАНА ШАНДОР з мужем ВІКЕНТІЕМ
внуки —
ІВАН ШАНДОР з дружиною ЛІДІЄЮ
БОГДАН ШАНДОР з дружиною МАРІЄЮ
АНДРІЙ СІЧИНСЬКИЙ з дружиною ТЕРЕСОЮ
правнуки — ХРИСТИНА, АЛЕКСАНДЕР, МИКОЛА
ближча і дальша Родина в Америці та Україні

рошені проф. Василь Лев, Василь Ленчик, Богдан Лончина, Юрій Студинський, ректор Іван Мірчук, Кирило Годованець, Роман Левицький. Ректором був о. Олександр Малиновський, колишній вісиректор духовної семінарії у Львові, згодом Апостольський візитатор Лемківщини. Хор провадив відомий скрипаль В. Цісик.

Цінну пам'ятку залишив о. Вояковський виданням „Шематизму Духовенства Української Католицької Церкви в Німеччині“ накладом Апостольської вітатури в Мюнхені-Пазінгу, 1947. Заходами о. Вояковського започатковано видання тижневика „Християнський Голос“, якого редактором був спершу д-р Іван Німчук, колишній головний редактор „Діла у Львові“, а співробітниками були д-р Степан Баран, ред. Данилевич, д-р Лончина, д-р Петро Ісав, а також дописували деякі професори УВУ. Отець Вояковський видавав „Вісник Апостольської Вітатури“, літургичні книги, Папську Енцикліку з нагоди 350-ліття Берестейської Унії. Дійсно треба подивляти, що в таких тяжких обставинах скиталися цей ревний священник мільйони док-

нати. Отець Вояковський переїхав у 1949 році до Америки і з такою самою посвятою працював на парохіях в Брукліні, Баффало, Когвз, а помер в парохії св. Духа в Північному Брукліні. Похований на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу. За життя на цьому терені його належно нещодавновали. Але його належно оцінює в Україні Слуга Божий Митрополит Андрей Шенціцький, який надіслав його ще в 1932 році крилошанськими відзнаками, бо бачив в о. Вояковському ревного робітника як на церковній, так і на народній ниві. Нехай оних кілька рядків буде виявом вдячності і призначення за його жертвенну працю в найбільш несприятливих обставинах.

Василь Ленчик

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ 18-го червня 1979 р.

бл. п. д-ра

ОСИПА КОРОПЕЯ

складаємо 500.00 доларів на HARVARD UNIVERSITY — UKRAINIAN STUDIES FUND Massachusetts Avenue, Cambridge, Mass. 02138

д-р ОЛЬГА КОРОПЕЯ — дружина
ОКСАНА СЛИВКА — донька з Родиною
Полковник ОЛЕГ КОРОПЕЯ — син з Родиною

В Сороковий день відходу у вічність

Незабутнього Батька і Дідуся

бл. п.

ФЕДОРА СТЕЦЬКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ:

24-го червня 1989 р., о год. 7-й рано в церкві св. Хреста, Асторія, Н. Й. Св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж.

Благовіщення Пресвятої Богородиці. Фреш Медов, Н. Й. Просять про молитви за спокій його душі:

дочка — ОЛЬГА
внуки — ІГОР і РУСЯ

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ

відходу у Вічність

Нашої Найдорожчої Дружини, Мамі, Бабуні і Сестри

бл. п.

МАРІЇ АНДРІЮК з роду Паневник

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

в понеділок, 26-го червня 1989 р.

у наступних Божих храмах:

церква св. Івана Хрестителя в Ньюарку о год. 6 45 рано
церква св. Івана Хрестителя у Виппані о год. 7 00 веч.
в неділю 2-го липня 1989 р. відслужиться Панахида на гробі
Покійної і ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА о год. 12 30 по пол.
на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.
Просимо в цих днях помолитися разом з нами за її душу.

В глибокому смутку:

Муж — АНДРІЙ з РОДИНОЮ

ІВАН КАЛІТАН

нар. 24-го листопада 1897 р. в селі Сердиця, Львівської області.

ПАНАХИДА в середу, 21-го червня 1989 р. о год. 7 30 веч. в похоронному заведенні Насевича при 109 E. Tabor Rd. Філадельфія, Па.

ПОХОРОН в четвер, 22-го червня 1989 р. о год. 9-й рано з того ж заведення до церкви св. Йосафата, а відтак тіло Покійного буде зложено на цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Па.

Горем опечалені:

дружина — КАТЕРИНА
дочка — АННА ІГНАТЮК з мужем ІВАНОМ
дочка — МАРІЯ ОСТАПОВИЧ
внуки — ІВАН КАЛІТАН з дружиною МАРЛИН
ІРЕНА, РОМАН, ХРИСТІЯ ФТОМІН
з мужем СТЕФАНОМ
правнуки — КЕМ, СОНЯ, ВІРА і СТЕПАНЦЬО
брат — СТЕФАН з Родиною Львів, Україна
сестра — ВАРВАРА з Родиною Львів, Україна.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Рідною, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 18-го червня 1989 р. несподівано відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Батько, Дідусь і Прадідусь

бл. п.

ВОЛОДИМИР БЛАШКІВ

нар. 11-го червня 1912 р. в селі Потелі, район Борислав

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА, 19-го червня 1989 р. о год. 7 30 веч. в похоронному заведенні Mc Cully 237 Patapsco Ave., Балтимор, Мд.

ПОХОРОН у вівторок, 20-го червня 1989 р. о год. 10-й рано з церкви св. Петра і Павла в Куртіс Бей на цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

У великому смутку:

дружина — АННА
донька — ВІРА БІЛАН з чоловіком МИРОНОМ
і синами ЛЕВКОМ і ВЛОДКОМ
з Родинами та внуком СПАВКОМ
в Україні.
син — ЯРОСЛАВ з дружиною СТЕФОЮ
та дітьми ОКСАНОЮ й ІГОРЕМ
з Родинами в Україні
син — ІГОР
син — ДАНИЛО з дружиною ДАРІЄЮ
швагерка — МАРІЯ ЗУБКО
з чоловіком ВАСИЛЕМ в Австралії
свати — ЗАХАРКО МИХАЙЛО і АННА
ближча і дальша Родина в Америці, Україні й Австралії.

Як над море, то до „ЛІДІЇ“

Вакації над морем, посилає Ваше здоров'я на цілий рік. Цілюща морська вода, Вам допоможе. Товарська атмосфера впливає благородно на Вас. Чисті вигідні кімнати, з уживанням спільної кухні. Нові модерні апарати з приватними лазнями і кухнями, це комфорт за низьку ціну.

у ВІЛІ „ЛІДІЯ“
(Д-р Роман і Зуліана САПОВИЧ)
Пішіть або телефонуйте:
LIDIA — APARTMENTS & ROOMS
128 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260 Phone: (609) 522-3348
THE WORLD'S SAFEST BATHING BEACH

Добра нагода для мешканців стеїту, котрі відвідують члени родини в Україні.

Найбільше комерційний товар на Україні це магнетовіди на систему: PAL — SCSAM, SHARP, PHILIPS, PANASONIC, GRUNDIG, SONY, TOSHIBA, HITACHI, AKAI, JVC у нас на складі, а також двохсектні магнетофони тих самих марок.

Маємо кіно-камери на всі системи. Забезпечимо посвідкою, яка звільнить від мита. Адреса:

OHIO EXPORT CORP.

6089 State Road, Cleveland, Ohio 44134. Tel.: (216) 884-1738

EMPLOYMENT OPPORTUNITY

FULL TIME (no experience necessary),
EXCELLENT BENEFITS — Blue Cross, Major Medical, Dental, Pension & Prescription Plans

Call

TRIDENT FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSN.

(201) 372-0303

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

- 8-9-го липня — УСЦАК-Схід
- 12-13-го серпня — Подвійні ігри
- 1-4-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
- 16 і 17 вересня — Пласт „Чорноморці“
- Подвійна гра
- 7-8-го жовтня — КЛК.

ЮВІЛЕЙНІ ВИДАННЯ

ХРЕСТОМАТІЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ — СКВУ	\$20.00
ТИСЯЧА РОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — Мирослав Семичин	20.00
УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА — Дмитро Антонович	35.00
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ОБРАЗКАХ — К. ШОНК-РУСИЧ	25.00
ЦЕРКВА В РУІНІ — О. В. Івануш	55.00
МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ — Православна Церква	40.00
МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ — Українська Католицька Церква	30.00
A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE — O. Zinkewych — A. Sorokowskyj	50.00
UKRAINE AND UKRAINIANS — Peter Kardash — Australia	40.00
UKRAINE A HISTORY — by Orest Subtelny	50.00

Постійні клієнти дістають знижки 10-30 процентів. Маємо багато інших українських книжок. Каталог вислаємо безплатно на бажання. Замовлення враз з належністю сплати на адресу:

Ukrainska Knyharnia

4340 Bernice • Warren, Mich. 48091, U.S.A.

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

директор: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК
1-ий і 2-ий з циклу п'ятьох томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфаветична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентне зведення і доповнене видання Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними малюнками, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язково додати до ціни 6% стеїтового податку

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

„ТИСЯЧА РОКІВ ХРИСТИАНСТВА НА УКРАЇНІ“
(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат. Багато фотографій і ілюстрацій (такі кольорові). Тверда обкладинка, люксовий папір. Видання Сполоскуну і Краєвого Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988. Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язково додати до ціни 6% стеїтового податку

Виставка українських мистців і майстрів прикладного мистецтва у Пармі

Заходами Окружної управи США, Відділів в Огайо, з нагоди 30-ліття існування, відбулася від 5 до 7-го травня ц.р. в приміщенні залу ім. Митр. Шептицького у Пармі, Огайо, перша велика виставка українських мистців та мисткинь і майстрів різноманітного мистецтва з Огайо і Західної Пенсильванії.

Головою Окружної Управи США в Огайо є Ірина Свистун з Ірі, Па., а діловий комітет складався з таких осіб: Оля Дем'янчук — голова, Доза Крістала — заст. голови, Дарія Городиська — культурно-освітня реф., Марія Гечер і Анна Гарновська — фінанси і каса, Іванка Шкарупа — секретарка, Люда Гроссман — рекламна, Люба Боднар — виготовлення дижурів, Дарія Басалик, Ліза Кусяка і Ориєся Задойна — бюджет та ряд пань, які помагають у влаштуванні і успішному переведенні цієї імпрези. У виставці взяло участь 20 мистців і мисткинь, а саме: С. Демчук, М. Дідич, І. Добромильська, М. Федьків, В. Гбур, В. Гловач, Я. Гринвальд, В. Гроссман, Л. Дми-трик-Гудз, Л. Янович, Д. Кульчицька, Г. Любінська, Т. Осадна, А. Перейма, Н. Раковська, Р. Раковський, В. Свириденко, А. Вовк, Н. Винярська і Д. Зварич. Їх твори відзеркалювали різні мистецтва: малювання олій, акварелі, графіка, мистецька фотографія, гончарство, ювелірні вироби, емалі, дереворізьба, традиційні стилізовані писанки, вишивки, гердані-сильянки тощо.

Відкриття виставки відбулося у п'ятницю, 5-го травня увечері. Голова Ділового Комітету Оля Дем'янчук у своєму вступному слові привітала гостей, голову США Ірену Свистун, а перемовив гостю Янину Тимошенко, дошку знамого поета і письменника Бориса Антоненка-Давидовича. Я. Тимошенко прибула до США зі своїм хворим

сином, який тепер переходить на кар'єрні балани. Пам'ятки зазначали у домі голови США Ірини Свистун в Ірі і завітали на виставку. Описля Дарія Городиська, культурно-освітня референка представляла поодиноких мистців і мисткинь та попросила гостей до смачного буфету на перекреску. Виставку відвідало біля 300 осіб і відвідувачам подобалися окремі експонати та дуже позитивно оцінювали старання і працю Ділового Комітету. Та пролаж експонатів була зовсім задовільною і вже є голоси і прогнози до другої, наступної виставки. Треба згадати, що при кінці імпрези мала місце цікава виграша лосьві. Відомий мистец Володимир Свириденко подарував на ту ціль 3 власні образи зі серії Шевченка вартості кодо 450 дол. Мистец Дідич подарував на виграшу в різдбових рамках образ Божої Матері, а Гечер, член Ділового Комітету, купленою нею картину мисткині Гринвальд.

Такі і подібні виставки є дуже корисними і будучими і то у двох аспектах і ми себе удохлюємо, подивляємося та вчимося тих тонкощів та нюансів мистецтва і насолоджуємося їх тематикою, частю пов'язаною з нашим славним минулим, культурою, історією, а також даємо моральну і матеріальну підтримку іскру самим мистцям і мисткиням в їх нелегкій, наполегливій і конструктивній праці. Як інші культурні народи оцінюють мистецтво може послужити факт, що ці експонатів славних майстрів світу йдуть в грубі мільйони доларів і то за один образ, і є досить популярні. Тому треба поградувати Окрузі США і Діловому Комітету в Огайо, що вони підняли такої відповідальної праці та вважалися бездоганно зі своїх завдань.

Володимир Боднар

Свято 175-ліття...

(Закінчення зі стор. 2)

старшого віку чоловік, — сама в усьому винна! Винна в тому, що була Жовтнева революція, що був 33-й рік і голод, і війна, і застїл...

І т.д. і т.д. На перший погляд, все це здавалося неправдоподібним. Але такі і подібні балаки чи дискусії дійно відбулися серед білого дня в нашій столітній пам'ятки Тарасові Шевченкові. Дуже цікавим є також те, що про ці балаки як також про появу численних синьожовтих прапорців в тому самому парку подала на своїх сторінках також підсвітська преса („Прапор комунізму“ в числі з 26-го травня, „Вечерній Київ“ з 25-го травня і т.д.).

Пізніше ми довідалися, що в цей самий день, тобто 22-го травня десь о 5-й годині по полудні, кагебісти були затримали наших патріотів — Олександру Корчинську та Віктора Федорчука, які прямували до пам'ятки Т. Шевченкові. Їх було відведено до Ленінської „буцгарні“ і при обшукуванні знайдено біля трьох-десяти синьожовтих прапорців, кілька примірників „Хроніки опору“ та листівки з історичними інформаціями про національну символіку. Протягом п'ятих годин офіцери міліції, а потім кагебісти, допитували 18-літню О. Корчинську. Закінчилося тим, що всі обвинувачення, які було висунуто проти Корчинської та Федорчука, було знято і вони були звільнені, хоч всі сконфісковані речі „тимчасово“ було затримано для „експертизи“.

Вечір мав бути закінчений зворушливою „Молитвою“ поета Дмитра Павличка, яку продеклямував сам автор. Прослухавши „Молитву“, чимало присутніх плакало, але на цьому ще не був кінець свята. З публіки все більше було чути вигук — „Драча!“ Івана Драча на сцену! Хай він також щось нам прочитає!

Чекати довго не довелося. На підвищення вийшов Іван Драч і продеклямував також в неменшій мірі зворушливий вірш „Кредо“ з поетичного циклу „Моя Шевченкія“.

Хоч, наскільки може судити, з Америки на свята Шевченка в Україну прибуло не багато наших людей, проте дехто прибув. Наприклад, було присмоно тут спіткати представників місячника „Сучасність“ в особах проф. Тараса Гунчака (головний редактор) та Богдана Певного (редактор мистецького відділу).

При цій нагоді не можна не зробити одну завагу. А саме: видно, виходячи з „Заповіту“ Т. Шевченка, де є рядки —

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забуєм спом'янути
Не злим, тихим словом —

Всесоюзне Шевченківське свято літератури і мистецтва в ССРСР, як офіційно називалося те свято, відбувалося під гаслом „В сім'ї вольній, новій“.

Якщо йдеться про слова „Не забудьте спом'янути не злим тихим словом“, то ніхто не може заперечити, що не тільки українці, але й інші народи, які хоч трохи чули про Шевченка, дійсно шире і сердечне спом'янули нашого великого Кобзаря і пробудника. На жаль, аж ніяк не можна сказати, що український народ вже дійсно дочекався своєї правдивої волі і незалежності подібно до більшості інших народів світу. І тому наш нарід і досі поневолений російським імперіалізмом, і тому вживання гасла „В сім'ї вольній, новій“ у вищеподаному випадку не є оправданним. Бо про яку там „вольність“ українського народу може йти мова, коли там і досі не вільно навіть виставляти український національний прапор, або носити емблему української самостійної держави — тризуб?

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор: Омелян Твардовський

УАСТ „Леві“ Чикаго — „Фальконс“ СК 5:1

У неділю, 4-го червня, футбольна дружина „Леві“ зустріла у лігових змаганнях слабшого суперника, який є „Фальконс“, і здобула високу перемогу — 5:1. Вже до перерви наші футболісти вели 4:0. Конто голів відкрив Тім Скот, після якого рахунок половини устїйний: Йосиф Осцітович, Тріантафаніас і Павло Іванішчій.

Після перерви тренер Яро Дахнівський почав випробувати змагунів на різних позиціях, що довело до дещо хаотичної і пізнішої гострої гри. На шастя суддя не допустив до переступів правил змагань. Своєю почесним голом суперники зіпсували до деякої міри лебют молодого резервового воротаря „Леві“ Романа Тхорика, який в цій зустрічі оборонив декілька критичних ситуацій. Остантчно вислід зустрічі устїйний Йосиф Осцітович, що здобув свого сьомого гола сезону.

СК СУМ „Крила“ Чикаго перемогли в своїй зустрічі „Буллетс“ СК вислідом 1:0.

М. Дахнівський

УСВТ „Ч. Січ“ — Принстон СК 1:0

Мейплуд 11 червня. Ці останні за чемпіонат 1-ої дивізії Гарден Стейт Ліги, змагання мали для „Ч. Січ“ принциповий характер. У першу чергу наші футболісти були намірені реваншуватися принстонцям за поразку, якої вони зазнали з ними у першій зустрічі сезону. Тоді наша дружина втративши зі свого складу кількох ключових футболістів, виступила в ослабленому складі, і не зважаючи на що важливу обставину була б привезла додому одну точку, однак суддя наприкінці зустрічі, без серйозної причини, зарядив карний стріл, з якого Принстон здобув переможного гола — 1:0.

Цим разом „Ч. Січ“ виступила у своєму теперішньому, відомою складі і заслужено перемогла таким же вислідом 1:0. До перерви, не зважаючи на добрі дії можливості відкрити конто голів, вислід залишився „сухим“ — 0:0. Після відпочинку образ гри не змінився. „Січовики“ володіли ініціативою, взаємодіяли між собою і керували діями партнерів — Джонс, Малоні і Торі. В 69-й хвилині з чергової гарної ації нашого нападу, Мелет здобув врешті голя, який, як пізніше виявилось, став вирішальним у цій зустрічі. Після цього ще двократно заіснувала критична ситуація під воротами гостей, однак м'яч шастливо для суперників і стрілів юних Є. Чижовича і Я. Твардовського пролетів понад поперечку їх воріт. Завдавши поразки суперникам, „Січовики“ рівночасно позбавили їх здобути в цьому році бронзові нагороди. В свою чергу, наша дружина тимчасово опинилася на спільному з „Роверс“ сьомому місці в показнику та белі.

Тепер „Січовикам“ залишилося ще ігри за чашу стеїту, участь в турнірі Українського Фестивалю (17 червня) та участь у відкритому українському турнірі на оселі „Верховина“ (1-2 липня) та ігри літнього турніру ДАБ. Склад „Ч. Січ“: Хамуляк, Т. Науменко, В. Науменко, Дворський, Бору, Є. Чижович, мол., Брієнза, Малоні, Мелет, Я. Твардовський, Дж. Наполі, Т. Наполі, Торі, Джонс. Тренер Є. Чижович.

(от)

УСК Нью Йорк — „Гоя“ СК 5:3

В неділю, 11-го червня ц.р., 1-ша дружина УСК-у відбула чергову зустріч за чемпіонат III-ої дивізії Космополітальної Ліги, в якій цим разом з клубом „Гоя“ здобула заслужену перемогу вислідом 5:3. Серію голів відкрив Роман Гупало в 10-й хвилині, який з подачі Клавде здобув 1:0. Кілька хвилин пізніше наш напад провів гарну акцію, з

якої Степан Коваленко підписав до 2:0. В 21-й хвилині, знову Гупало, що в цій грі був найкращим змагуном, здобув 3:0. Після цього голя наші футболісти дещо знизили темпо, несправа сїли на „лаврах“ і суперники швидко вирівняли, здобувши три за порядком голи. Ще перед перервою Клавде з подачі Коваленка — Гупала знову здобув ведення для нашої дружини — 4:3. Після перерви точилася завзята гра, в якій суперники були намірені добитися хоча нічий. Однак наша згущена оборона вміло маневрувала, і своїми акціями вичерпала сили футболістів „Гої“. В одній з ряду контратак, що їх проводили наш напад, Сабальякас з подачі Касика встановив кінцевий вислід 5:3.

До закінчення сезону нашої дружини залишилося ще два залеглих змагання. Згідно із станом табелі ігор наша дружина далі залишиться в III-ій дивізії. Крім цього футболісти УСК-у були учасниками турніру Українського Фестивалю в Голмделі, Нью Джерзі, і після нього у великому українському турнірі на оселі „Верховина“, що його організував УСВТ „Ч. Січ“.

Склад УСК-у: Семілік, Нусь, Ізі, Сабальякас, Шан, Коваленко, Касик, Клавде, Гупало, Гомез, Марію, Гевара. Провідник і тренер С. Коваленко.

С.К.

50-ліття Бейзбольної ліги УНСоюзу

Серед святкувань різних ювілеїв забути спортивних згадати про те, що 50 літ тому існувала на сході США українська Бейзбольна ліга. Ідея організувати українську молюду у спортивній дружині-турки зродилася на XIX Конвенції УНСоюзу: цю ідею розвинула Союзова газета „Український Тиждень“ і на своїх сторінках закликала молюду творити популярні тоді дружини бейзболу при матеріальній допомозі УНСоюзу. Дружини мали виступати під назвою Союзу і разом творити „Бейзбольну лігу УНСоюзу“.

18-го червня 1938 року до Джерзі Сіті, Н. Дж., з'їхалися проводили перших шістьох дружин; вони накреслили план праці, виготовили програму змагань і вже 14 серпня 1938 року відбулася перша зустріч дружини Вилке Бері і Мек Аду. Впродовж наступних років кількість дружин помітно зросла, так що в 1940 році Ліга згуртувала 28 дружин; крім бейзболу відбувалися змагання і в софтболі; зате в зимовому сезоні 22 дружини змагалися у кошківці (баскетболі), а 23 — в круглях (бавлінг). Змагання відбувалися з великою парадною від звуку власної оркестри і в присутності численних глядачів.

На жаль, цей спортивний ентузіазм молоді зникла війна, а по війні прийшли інші клопоти і бейзбол уже не відновився.

Можє хтось з учасників цієї ліги пригадати бє нам її „старі, добрі часи“?

Е. Жарський

Однією з найчільніших бейзбольних дружин в 30-их роках була дружина „Ч. Січ“, на змагання якої з американськими, польськими і слов'янськими дружинами приходило коло 7,000 глядачів. Ця дружина здобула теж чемпіонати Північного Нью Джерзі і різних українських турнірів. В її складі, між іншим, виступали: брати Плечі, Т. Бакун, І. Серветник, Б. Яшук, М. Ратушний, І. Макар, І. Чуй, Л. Куропатник, В. Варола, І. Лауак, Г. Мазур, Таковський, Скібак, Наполеский, Мореский, Миррей, Ренко, Бендуха, Кашмар, Любін, Ковтко, Шагула, Оларенік і ін. Провідником у 1935 році був В. Зелінський. Активність „Січової“ бейзбольної дружини припинилася з вибухом Другої світової війни, коли велика кількість „Січовиків“ була покинана до служби в збройних силах США.

О. Твардовський

ДО ВИНАЙМУ

ПОМЕШКАННЯ
на 1-му поверсі, 2 кімнати, кухня і лазничка.
So. Orange, N.J.
Тел.: (201) 763-1032

ВИНАЙМАЄТЬСЯ

БУДИНОЧОК
(„Бонгало“) для однієї особи, зі всіма вісцями, у гарному, тихому місці, недалеко від фарми „Рова“ у Нью Джерзі.
Тел.: 1 (201) 928-2312

Jersey City IMMEDIATE OCCUPANCY
New kitchen, new paint, 2 1/2 Bms, 425.00,
3 1/2 Bms, 595.00, Elevator Bldg, 5 min.
Journal Square, 11 min. N.Y.C. Adults
preferred. References.
Supt. (201) 963-0927

РОЗШУКИ

РОДИНА ПОШУКУЄ
СТЕПАНА КОЗАКА народженого 1929 року в Перемишлі, Польща, сина Марти та Івана. Хто знав би його адресу просить ласкаво повідомити на адресу:
Maria Gerus-Martuk
Tel.: (813) 426-9642
4949 Bullard St.
North Porth, Fl. 34287

ВІДІШЛИ

● ВІД НАС ●

ОЛЕКСА ВИШІВАНІЙ, член УНС Відділу 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Іл., помер 25-го травня 1988 року на 79-му році життя. Нар. 27-го квітня 1909 року в Байоні, Н. Дж. Членом УНС став 1939 року. Залишив у спадку сестру Павлину Працювиту, кузину Василя і Евдокію Березовських, кузину Стефана, племянників і племянниць та дашу родину в Україні та Америці. Похорон відбувся 28-го травня 1988 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.
Вічна Йому Пам'ять!

Василь Семків, секр.

ВАСИЛЬ ГРУШАНИК, член УНС Відділу 163-го Т-ва „Єдиність“ у Філадельфії, Па. помер 15-го травня 1989 року на 62-му році життя. Нар. 1926 року в селі Кропівник, пов. Станіславів, Зах. Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у спадку дружини Гелену, сина Петра з родиною, сина Василя з дружиною Лілію, дочку Славу з мужем Андрієм, а в Україні сестру Анастасію з родиною, сестру Анну і брата Михайла, та ближчу і дашу родину в Америці, Канаді й Україні. Похорон відбувся 18-го травня 1989 року на цвинтарі „Ловіну“ у Рокледжі, Па.
Вічна Йому Пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

ВОЛОДИМИР МАНИЛО, член УНС Відділу 474-го ім. св. Івана Хрестителя в Торонто, Онт. помер 17-го травня 1989 року на 77-му році життя. Нар. 19-го листопада 1912 року в селі Ніконівці, Львівська область, Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у спадку дочку Марію, сина Дарію і дочку Адриана, та ближчу і дашу родину в Канаді, Америці й Україні. Похований на Українському цвинтарі св. Володимира в Оквілі, Онт.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПРОКІН ГОЛЬДА, член УНС Відділу 261-го Т-ва „Україна“ у Віліямсстауні, Н. Дж. помер 24-го травня 1989 року на 95-му році життя. Нар. 27-го червня 1893 року в селі Крипе, пов. Скалат, Україна. Членом УНС став 1915 року. Залишив у спадку дочку Марію, сина Касика, сина Гаррі, трьох плуток, 6 правнуків. Кошківний президент 261-го Відділу УНС. Похорон відбувся 27-го травня 1989 року на цвинтарі св. Петра і Павла у Віліямсстауні, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Секрет

ОЛЬГА СУБЕРАК, член УНС Відділу 151-го ім. св. Марії в Аллентаві, Па., померла 7-го квітня 1989 року на 69-му році життя. Нар. 25-го вересня 1920 року в Аллентаві, Па. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у спадку мужа Андрія, сина Данила, дочку Дарію Дарлі, трох внуків і маму Параню Гуцалюк. Похорон відбувся 11-го квітня 1989 року на укр. прав. цвинтарі св. Марії в Аллентаві, Па.
Вічна Їй Пам'ять!

Анна Строт, секр.

ТАКА COMPANY
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ВСІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ ПРОСИМО ЗАМОВЛЮВАТИ в АРШ. На складі книжок ВСІХ видавництв. Одержите на слідуючий день після телефонічного замовлення.

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО
ВІДПОВІДАЛЬНУ ОСОБУ
до цілоденної опіки над дворічною дитиною і до легкої домашньої праці. Повне утримання, особня кімната. Прошу телефонувати ввечері після 7-ї год. на число (201)